

PERGALĖ

LIETUVOS KP ŽARASŲ RAJONO KOMITETO IR RAJONO DARBO ŽMONIŲ DEPUTATŲ TARYBOS ORGANAS

Zarasai | 1955 m. balandžio mėn. 6 d. | Trečiadienis
Nr. 40(1158) | Kaina 15 kap.

Pasirengimo sėjai savitarpio patikrinimas

Pavasaris greit artėja. Praeis dar kiek laiko, ir kolūkių laukuose išsivystys kova už gausų derlių.

Šis pavasaris bus įtemptas mūsų kolūkiams. Iš rudens buvo suarta visai maža dirvų, didesnei pasėlių daliai žemė teks artį pavasarį. Be to, šiemet daugiau kaip dvigubai padidėja kaupiamųjų kultūrų plotai. Tai pareikalaus daug jėgų, teisingo ir pilno visų MTS ir kolūkių jėgų panaudojimo.

Visa tai rodo, kaip atidžiai ir visapusiškai turime ruoštis pavasariui, siekdami sėkmingai susidoroti su keliamais uždaviniais.

Ligi laukų darbų pradžios jau liko nedaug laiko. Dabar svarbu patikrinti, ar viskas paruošta pavasariui, išaiškinti ir greičiau ištaisyti trūkumus, kad sėjos metu nebūtų jokių sutrukdyimų, jokių netikėtumų. Tuo tarpu eilėje rajono kolūkių dar nesijaučia pavasarinio įtempimo, nesilimama reikiamų priemonių pavasarį sutikti pilnai pasiruošus. J. Žemaitės vardo „Bolševiko“, Mičiurino vardo kolūkiuose dar nebaigtas žemės ūkio inventorlauso remontas, labai lėtai vykdomas trąšų išvežimas į laukus. Antai, J. Žemaitės vardo kolūkis trąšų išvežimo planą tęjykdė vos 2,4 proc. Durpių vežti šie kolūčiai dar visai nepradėjo. Eilėje kolūkių dar neišvalytos sėklos, blogai laikomi arkliai. O juk kiekvienas iš šių trūkumų, dabar neištaisius jo, gali būti rimta kliūtis sėjos metu.

Šio mėnesio 6–12 dienomis rajone vyks lenktyniaujančių kolūkių pasirengimo

sėjai savitarpio patikrinimas. Tai yra svarbi priemonė, kuri leis visuomeninės kontrolės pagalba patikrinti kiekviename kolūkyje pasirengimo sėjai stovį, išskirti esamus trūkumus, pasidalyti darbo patyrimu. Savitarpio patikrinimas leis susumuoti socialistinio lenktyniavimo tarp kolūkių rezultatus, parodyti, kurie kolūčiai geriau pasiruošę pavasariui.

Pasirengimo sėjai savitarpio patikrinimui vykdyti kolūčiai išskirs komisijas. Labai svarbu, kad į šiuos komisijas sąstatą jeitų autoritetingi, turį žinių žmonės, kurie galėtų išskirti esamus pas kaimynus trūkumus, pastebėti ir perimti iš jų teigiamą patyrimą, pasidalyti savo patyrimu. Reikia užtikrinti, kad kiekviename kolūkyje, kiekvienoje brigadoje būtų plačiai apsvarstomi patikrinimo rezultatai ir kad nedelsiant būtų imamos priemonės pastebėtiems trūkumams ištaisyti.

Lenktyniaujančių kolūkių pasirengimo sėjai savitarpio patikrinimas turi prisidėti prie kolūkių pavyzdingo pasirengimo pavasariui užtikrinimo, tolesnio socialistinio lenktyniavimo išvystymo, masių darbo aktyvumo pakilimo kovoje už partijos išskirtą uždavinį įvykdymą.

Draugai kolūkiečiai! Aukščiau pakelkime socialistinio lenktyniavimo vėliavą, sustiprinkime kovą už pirmenybę lenktyniavime, užtikrinkime pavyzdingą pasirengimą pavasario sėjai ir jos atlikimą, išauginkime šiemet gausų visų žemės ūkio kultūrų derlių!

Jaunųjų kolūkiečių pasitarimas kukurūzų auginimo klausimais

ROKIŠKIS, kovo 31 d. (ELTA). Čia įvyko rajono jaunųjų kolūkiečių pasitarimas kukurūzų auginimo klausimais, kurį organizavo Lietuvos LKJS rajono komitetas. Pasitarime dalyvavo daugiau kaip 150 jaunųjų kolūkiečių.

Pranešimą padarė komjaunimo rajono komiteto sekretorius drg. Šaškovas. Jis nurodė, kad „Tikroju keliu“, Salomėjos Nėries vardo ir kitų kolūkių komjaunimo organizacijos aktyviai ruošiasi kukurūzų auginimui. Čia sudarytos kukurūzų auginimo komjaunimo-jaunimo grandys, vežamos į laukus trąšos, apsirūpinama kukurūzų sėklomis ir t.t. Iš viso rajono kolūkiuose sudarytos 78 kukurūzų auginimo komjaunimo-jaunimo grandys.

Pasitarime kalbėjusi „Lenino keliu“ kolūkio komjaunimo organizacijos sekretorius drg. Krisiukaitė papasakojo, kaip kolūkis ruošiasi pavasario sėjai ir kukurūzų auginimui. Čia į laukus kasdien išvežama po 100 tonų mėšlo. Kolūkyje šiais metais bus pasėta 95 hektarai kukurūzų, iš kurių 25 ha augins komjaunimo-jaunimo grandis.

Pasitarimo dalyviai įsipareigojo artimiausiu laiku užbaigti vietinių trąšų išvežimą į laukus, kukurūzų sėją atlikti tik kvadratinio-lizdinio būdu ir išauginti iš kiekvieno hektaro nemažiau kaip po 500 centnerių žaliastos masės. Jaunieji kolūkiečiai iškvietė ir socialistinį lenktyniavimą kaimyninio Latvijos TSR Aknystės rajono jaunuosius kolūkiečius.

Darbo žmonės vieningai pasirašo Pasaulinės Taikos Tarybos Kreipimąsi

Pasiukojamu darbu sustiprinsime taiką

VIEVIS, balandžio 2 d. (ELTA). „Dainavos“ žemės ūkio artelės klube įvyko gausus kolūkiečių susirinkimas, skirtas apsvarstyti Pasaulinės Taikos Tarybos Kreipimąsi prieš atominio karo grėsmę. Pranešimą „Pasaulio tautos kovoje prieš atominio karo grėsmę“ padarė vietos septynmetės mokyklos direktorius A. Švabaitė.

Po to žodis suteikiamas kolūkio pirmininkui V. Leveckui.

—Mes, tarybiniai žmonės, —sako jis, —karštai remiame Pasaulinės Taikos Tarybos Kreipimąsi prieš atominio karo ruošimą. Šis Kreipimasis išreiškia visų taikingųjų tautų lūkesčius. Mes, dirbdami taikų kuriamąjį darbą, budriai sekame Vakarų imperialistų pinkles. Tegu žino naujo, atominio karo kurstytojai, kad jie neužklups tarybinės liaudies nepasiruošusios. Agresoriai bus duotas triuškinantis atkirtis.

Pasisakę susirinkimė kalvis V. Šiškauskas, mokytojas A. Gavėnas, agronomas G. Baranauskaitė ir kiti kalbėjusieji išreiškė savo pasiryžimą pasiukojamu darbu padėti išsaugoti taiką.

Visi susirinkimo dalyviai vieningai pasirašė Pasaulinės Taikos Tarybos Kreipimąsi prieš atominio karo ruošimą.

Sužlugdysime karo kurstytojų kėslus

TROŠKŪNAI, balandžio 2 d. (ELTA). Vietos kinoteatro patalpose susirinko daugiau 300 rajono centro darbo žmonių pasmerkti karo kurstytojų kėslus, pasirašyti Pasaulinės Taikos Tarybos Kreipimąsi prieš atominio karo grėsmę. Kalbėjusi susirinkusiems mokytoja Aldona Mickienė pasakė:

—Mes trokštame kūrybinio darbo, tvirtos taikos. Mes neleisime karo kurstytojams sunaikinti šimtmečiais sukurtus kultūros lobius. Viso pasaulio dorieji žmonės nori gyventi, kurti, mokytis, o ne būti pasmerktais naujo karo siaubui. Mūsų vaikų laimingos ateities vardan aš pasirašau Pasaulinės Taikos Tarybos Kreipimąsi.

Kalba pramonės kombinato darbininkas Antanas Raščius: —Į karo kurstytojų grūmėjimus nauju karu mes atsakysime dar glaudesniu susitelkimu apie Komunistų partiją ir Tarybinę vyriausybę, dar šaunesniu darbu mylimosios Tėvynės labui. Mūsų šalis galinga kaip niekuomet. Jei imperialistai drįstų pradėti naują karą, jie bus negailestingai sutriuškinti.

Gausūs darbininkų susirinkimai įvyko Troškūnų MTS ir tarybiniam ūkyje. Per pirmąją dieną Pasaulinės Taikos Tarybos Kreipimąsi pasirašė keli tūkstančiai rajono darbo žmonių.

Taikos reikalas nugalės!

Tarybiniai žmonės užimti taikiu, kuriamuoju darbu. Glaudžiai susitelkę aplink Komunistų partiją, Tarybinę vyriausybę, jie sėkmingai kovoja už grandiozinių komunistų stovybos uždavinių įgyvendinimą, kuria sau laimingą ateitį. Todėl jie atiduoda visas savo jėgas taikos ir saugumo stiprinimo reikalui, tvirtai pasisako už atominio ginklo ir kitų masinio naikinimo ginklų uždraudimą, už apsiginklavimo sumažinimą.

Mes atsimename praėjusio karo baisybes ir nenorime prileisti, kad milijonai dorų žmonių vėl pergyventų tas nelaimes, kurias neša karas. Imperialistai, trokštantieji karo, negalės nesiskaičiuoti su dorųjų pasaulio jėgų valia, kurią šiuo metu jos išreiškia parašais po Pasaulinės

Taikos Tarybos Kreipimąsi prieš atominį karą.

Zarasų antrosios vidurinės mokyklos mokytojai ir moksleiviai, padėdami savo parašus po Kreipimąsi, prisidėjo prie taikos jėgų pasaulyje stiprinimo.

Tačiau vien parašu savo ryžtingumo apginti taikos reikalą įrodyti dar nepakanka.

Tai įrodyti mes privalome kiekvienas savo pasiukojamu darbu visur, kur tik mes bedirbtume. Tik tada taikos reikalas nugalės!

Aš, tarybinis mokytojas, prijungiu savo kuklų indėlį taikos išsaugojimo reikale atiduodamas visas jėgas jaunosios kartos auklėjimui komunistinio dvasia.

M. Korolionokas
Zarasų vidurinės mokyklos Nr. 2 mokytojas

Apginsime taiką

„Bolševiko“ kolūkio kolūkiečiai vieningai pritaria Pasaulinės Taikos Tarybos Kreipimąsi prieš atominį karą.

Įvykusiame susirinkime, pašvęstame parašų po Pasaulinės Taikos Tarybos Kreipimąsi rinkimui, kolūkiečiai su pasipiktinimu kalbėjo apie karo kurstytojų pinkles, išreiškė savo pasiryžimą apginti taiką.

—Tarybinė valstybė yra už taiką, —kalbėjo kolūketis drg. Rožkovas. —Mums reikalinga taika tam, kad galėtume užtikrinti tolesnį pramonės ir žemės ūkio pakilimą, mūsų kolūkių suklestėjimą. Bet jeigu imperialistai išdrįs užpulti mūsų kraštą, sutrukdyti mūsų taikų darbą, mes galėsime suduoti triuškinantį atkirtį agresoriams. Tuo agresoriai galėjo įsitikinti iš fašistinės Vokietijos pavyzdžio.

—Daugeliui motinų dar neįsėdžiavo ašaros, kuriomis jos apverkė savo žuvusius praėjusio karo vaikus, —kalba mokytojas drg. Chochlovas. —Tačiau amerikiniai-angliškiai imperialistai, trokšdami pelno, nori pradėti naują, atominį karą. Tautos neleis imperialistams nebūdžiamai nusikalsti žmonijai. Mūsų parašai po Pasaulinės Taikos Ta-

rybos Kreipimąsi yra rūstus perspėjimas karo kurstytojams.

Tarybinė liaudis tvirtai stovi už taiką. Tačiau tegu imperialistai, žaidžiantieji su karu, atmintis: kas ateis pas mus su kalaviju, tas nuo kalavijo ir žus.

Tribūnoje —kolūkio agronomas drg. Vainiūnas. Jis kalba:

—Mes visi už taiką, nes taika neša mums laimę. Taikos sargyboje stovi visa pažangiųjų žmonių su Tarybų Sąjunga priešakyje. Mes apginsime taiką, priversime karo kurstytojus pasitraukti.

—Taikos reikalą, —tęsia drg. Vainiūnas, —stiprinsime ne vien parašais, bet ir savo pasiukojamu darbu.

Susirinkusieji vieningai prisima socialistinius įsipareigojimus, kuriuose jie pasižada artimiausiu laiku užbaigti pasirengimą pavasario sėjai, atlikti sėją aukštu agrotechnikos lygiu.

...Susirinkimas pasibaigė. Vienas paskui kitą kolūkiečiai prieina prie stalo, kur guli pasirašymo lapai su Pasaulinės Taikos Tarybos Kreipimąsi tekstu, ir deda savo parašus po juo, tuo išreiškdami savo vieningą siekimą apginti taiką.

A. Ivanovas

Vieninga mechanizatorių valia

Balandžio 1 d. daugiau kaip 150 mašinų-traktorių stoties mechanizatorių, inžinierinių techninių darbuotojų, žemės ūkio specialistų susirinko į MTS klubą išreikšti bendrą tarybinės liaudies ir pažangiosios žmonijos pasirengimą apginti taiką.

Pranešimą tema „Pasaulio tautos kovoje už taiką“ padarė LKP rajono komiteto sekretorius MTS zonal drg. Bukatj.

Tribūnoje MTS dirbtuvės šaltkalvis drg. Šileikis.

—Pritardami nepajudinamai tarybinė žmonių valiai, —kalba jis, —mes taiką stiprinsime vieningu darbu; aš nepagalėsiu jėgų tam, kad MTS ar-

timiausiomis dienomis užbaigtų paskutinius traktorių parko remonto darbus, laiku įsijungtų į kovą už aukštą derlių.

Pasakę MTS kolektyvo nariai drg. drg. Žilys, Švidinskas, Beloguras, Daubaras karštai pritarė TSKP ir Tarybinės vyriausybės taikos siekimo politikai, griežtai pasmerkė imperialistų tamsiuosius kėslus.

Visi MTS mechanizatoriai, žemės ūkio specialistai, inžinieriniai-techniniai darbuotojai vieningai pasirašė po Pasaulinės Taikos Tarybos Kreipimąsi prieš atominį karą.

S. Korsakovas

PARTIJOS GYVENIMAS

Sustiprinti kovą už TSKP CK sausio Plenumo nutarimo įgyvendinimą

Sėkmingai ruošiasi pavasario laukų darbams Nemenčinės MTS mechanizatoriai. Čia jau atliktas lauko darbų paskirstymas ir traktorinių brigadų rajono kolūkiams priskiriamas.

Nuotraukoje: baro mechanikas M. Gorbatenko (kairėje) traktorininkui I. Sokolovskui priskiria traktorių.

L. Morozovo nuotr. (ELTA).

Paskaita propagandistams

Š. m. balandžio mėnesio 5 dieną Lietuvos KP rajono komiteto agitacijos ir propagandos skyrius suorganizavo rajono partinio švietimo tinklo propagandistams paskaitą tema: „Tautų draugystė — tarybinės daugianacionalinės valstybės jėgos ir galingumo pagrindas“.

Paskaitą skaitė Lietuvos KP CK lektorius drg. Antipovas.

A. Žabyko partinės bibliotekos bibliotekininkė

Trumpai

Apie 300 naujų knygų seniai gavo Girsų klubas-skaitykla.

V. Daveikis

TSKP CK sausio Plenumas, keldamas uždavinį užtikrinti mūsų šalyje smarkų grūdų ir gyvulininkystės produktų gamybos padidinimą, įpareigojo kolūkių partines organizacijas pagerinti vadovavimą žemės ūkiui, plačiai išvystyti masinį-politinį darbą kolūkiečių tarpe, nuolat kelti masių aktyvumą ir kūrybinę iniciatyvą kovoje už tolesnį žemės ūkio pakilimą.

Ties šiuo klausimu labai daug reikia susimąstyti „Pirmūno“ kolūkio partinei organizacijai (sekretorius drg. Dūdėnaitė). Padėtis kolūkyje nepavydėtina. Artelės gyvulininkystė per paskutiniuosius metus ne kilo, bet žymiai nusmuko. Blogai organizuotas gyvulių žiemojimas, trūksta pašarų. Žemas ir laukų derlingumas.

Kokių gi priemonių ėmėsi partinė organizacija šių trūkumų pašalinimui, kaip ji pertvarko savo darbą partijos keliama uždavinių šviesoje?

Partorganizacija, tiesa, paskutiniu metu padėjo kolūkio valdybai parenkant tinkamus brigadininkus, fermų darbuotojus. Į atsakingus kolūkio gamybos barus pasiūstį komunistai. Taip, komunistui Malinauskui pavesta vadovauti III laukininkystės brigadai, komunistas Gasparavičius paskirtas gyvulininkystės fermų vedėju. Partinė organizacija pagerino komunistų darbo kontrolę, kuo kelia jų atsakomybę už pavestą darbą.

Tačiau reikia pasakyti, kad partinės organizacijos atliktas darbas dar toli gražu neatitinka dabar keliamų jai reikalavimų. Dar labai maža daroma tam, kad būtų užtikrintas sėkmingas partijos iškeltų uždavinių įvykdymas.

Iki pavasario lauko darbų pradžios jau suskaičytos dienos, bet kolūkis jiems nėra pasiruošęs. Dar nemaža dalis

žemės ūkio inventoriaus, ypač vežimų, neatremontuota, nesirūpinama naujų vežimų pasigaminimu. Tas liečia ypač III ir IV brigadas. Panaši padėtis su sėklų paruošimu sėjai, vietinių trąšų išvežimu į laukus. Kolūkyje yra neriboti kiekiai durpių, po 2-3 metus fermose laikomas mėšlas. Deja, tos trąšos nepanaudojamos. Mėšlo kolūkyje išvežta viso tik 600 tonų, o apie durpių išvežimą net negalvojama. O juk visa tai galima būtų padaryti, jeigu visi kolūkiečiai dalyvautų gamyboje. Tuo tarpu kolūkyje, ypač III ir IV brigadose, žiemos metu tik vienas kitas darbštesnis kolūkietis išeina į darbą, gi pagrindinė žmonių dalis nedirba.

Ar imasi partinė organizacija priemonių kolūkiečių aktyvumui padidinti, darbo drausmei sustiprinti? Reikia pasakyti, labai mažai.

Partinė organizacija apleido politinį darbą kolūkiečių tarpe. Paskutiniu metu beveik nedirba agitkolektyvas. Pasibaigus rinkiminei kampanijai, agitatoriai pas kolūkiečius neatsilanko. Niekas neaiškina kolūkiečiams partijos nutarimų, nepasakoja jiems apie ūkio tolesnio išvystymo perspektyvas, niekas nesirūpina socialistinio lenktyniavimo išvystymu. Ką tokiu atveju galima kalbėti apie kolūkiečių gamybinio aktyvumo kėlimą, jų mobilizavimą partijos iškeltiems uždaviniams įvykdyti?

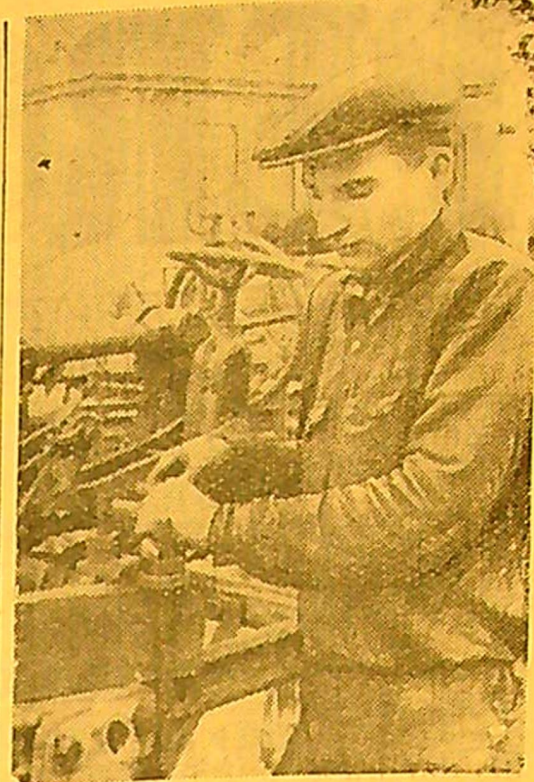
Partinė organizacija atitrūko nuo kolūkiečių masių, nesistengia sudaryti aplink save stiprų aktyvą. Apie tai kalba tas faktas, kad šiais metais dar nebuvo surengta nė vieno atdaro partinio susirinkimo, kuriame būtų apsvaistyti svarbūs ūkiniai klausimai. Ligi šiol dar nesurengtas partinis susirinkimas TSKP CK sausio Plenu-

mo nutarimui apsvaistyti. Komunistai, tiesa, su nutarimu visi susipažinę, žino jo keliamus uždavinius. Tačiau su tuo nutarimu reikia supažindinti ir plačiąsias kolūkiečių mases, įtraukti jas į kovą už jo įgyvendinimą.

Didelis darbas iškyla ryšium su kukurūzų auginimo įdiegimu. Kolūkyje numatyta užsėti kukurūzais 75 ha. Kukurūzai, kaip žinome, pas mus dar nauja kultūra. Daugeliui kolūkiečių ši kultūra dar nežinoma, nesuprantama jos nauda. Tačiau iki šiol partinė organizacija nepasirūpino organizuoti kolūkiečiams paskaitų, propaguojančių kukurūzus, jų auginimo agrotechniką. O juk kolūkyje yra agronomas komunistas drg. J. Mičiūnas, kuris tą darbą galėtų sėkmingai atlikti.

Visi šie faktai rodo, kad „Pirmūno“ kolūkio komunistams reikia ryžtingai pagerinti savo darbą mobilizuojant kolūkiečius į kovą dėl TSKP CK sausio Plenumo iškeltų uždavinių įvykdymo. Partinės organizacijos uždavinys — sužadinti žmonėse siekimą dirbti kaip galima geriau, vieningai, skatinti jų kūrybinę iniciatyvą ir aktyvumą, padėti stiprinti darbo drausmę, vystyti socialistinį lenktyniavimą už nužymėtų planų įvykdymą, už kolūkio vidinių rezervų pilną panaudojimą. Reikia apgaubti dėmesiu ir rūpinimusi kiekvieną žmogų, laiku paremti jo iniciatyvą, nuolat skatinti darbo pirmūnus. Reikia ugdyti kolūkiečiuose sąmoningą pažūrą į darbą, supratiimą, kad jo darbas yra dalelė didžiosios visaliaudinės kovos už mūsų Tėvynės suklestėjimą. To pasiekti partinė organizacija įstengs pagerinusi politinį-masinį darbą su kolūkiečiais, palaikydama tamprius ryšius su masėmis.

V. Dapkus

Zarasų MTS mechanizatoriai jau pilnai atremontavo žemės ūkio mašinas ir prikabinamąjį inventorių. Gerai dirbo remontuojant inventorių jaunas mechanizatorius Mečislavas Zaduška. Jis paruošė pavasario sėjai daugiau kaip 10 traktorinių plūgų ir 15 akėčių „zig-zag“.

Nuotraukoje: drg. Zaduška prie darbo.

M. Deičo nuotr.

Mokosi kukurūzų auginimo agrotechnikos

Stalno vardo kolūkio, nariai aktyviai ruošiasi kukurūzų sėjai. Jų auginimui išskirti 53 ha, į kuriuos kolūkiečiai jau išvežė apie 400 tonų mėšlo ir durpių. Pasėlams tręšti išskirta 40 tonų mineralinių trąšų. Sudarytos 3 kukurūzų auginimo grandys. Kolūkyje jau atgabenta 1410 kg kukurūzų sėklos.

Kolūkio pirmininkas drg. Kazanovas ir agronomas drg. Gruslytė suorganizavo kukurūzų auginimo apmokymą. Jau perskaitytos kelios paskaitos apie kukurūzų auginimo būdus, jų priežiūrą. Kolūkiečiai — kukurūzų augintojai noriai lanko ir gerai įsisavina teikiamas agrotechnikos žinias.

S. Poprockas

V. Mickevičius-Kapsukas

(75-erių metų nuo gimimo dienos sukakties proga)

Įžymiųjų lietuvių tautos sūnų, kovotojų dėl darbo žmonių laisvės tarpe V. Mickevičius-Kapsukas užima garbingą vietą. V. Kapsuko asmenyje lietuvių tauta gerbia vieną seniausių Lietuvos darbininkų judėjimo dalyvių, vieną iš Lietuvos Komunistų partijos organizatorių ir vadovų, vieną pirmųjų proletarinė rašytojų ir marksistinių literatūros kritikų, įžymų istoriką ir publicistą.

Vincas Mickevičius gimė 1880 m. balandžio 7 d. Būdvielių kaime, Pajevonio valsčiuje, Vilkaviškio apskr. (dabar Kybartų rajonas) valstiečio šeimoje. Dar besimokydamas Marijampolės gimnazijoje V. Mickevičius ėmė įsitraukti į visuomeninę veiklą, nukreiptą prieš carizmą. Dėl to caro valdžios tarnai neleido jam baigti gimnazijos Mintaujoje, kur jis buvo persikėlęs tęsti mokslą. Ne-

tekęs teisės įstoti į bet kurią carinės Rusijos mokyklą, V. Mickevičius 1901 metais išvažiavo į užsienį ir Šveicarijoje, Berno universitete laisvu klausytoju studijuoja filosofiją.

Arčiau susipažinęs su darbininkų judėjimu, su marksizmo-leninizmo klasikų raštais, V. Mickevičius 1903 m. įsitraukia į socialdemokratinį judėjimą ir nuo to laiko visą savo gyvenimą paskiria kovai dėl darbo žmonių reikalų.

Anksti pradėjęs dirbti publicistinį darbą, V. Mickevičius dažnai pasirašinėja savo straipsnius V. Kapsuko slapyvardžiu, kuris ilgainiui tampa tarsi jo antrąja pavarde.

V. Kapsukas buvo vienas aktyviausių 1905—1907 m. revoliucijos dalyvių Lietuvoje. 1905 m. vasarą Šiaurės Lietuvoje jis organizavo eilę

žemės ūkio darbininkų streikų dvaruose, prieš caro valdžią nukreiptą darbininkų ir valstiečių demonstraciją Joniškėje. Kai Rusijos darbininkai ir valstiečiai, bolševikų šaukiami, ėmė ginkluotis ryžtingai kovai dėl caro valdžios nuvertimo, V. Kapsukas ne tik organizavo savo kovos draugus, bet ir pats važinėjo į užsienį ginklų parsivežti, ragino kurti Lietuvoje ginkluotus kovos būrius. 1905 m. gruodžio mėn., Maskvos darbininkų ginkluoto sukilimo laikotarpiu, V. Kapsukas su savo kovos draugais rengia ginkluotą sukilimą Marijampolės rajone. Tik areštas 1905 m. gruodžio 15 d. sutrukdė jam šį žygį įvykdyti.

Išvadotas 1906 m. kovo 17 d. iš Suvalkų kalėjimo V. Kapsukas netrukus vėl pasineria revoliuciniame darbe. Gyvendamas nelegaliai Vilniuje kaip revoliucionierius profesionalas V. Kapsukas daug dirba spaudoje, kovodamas prieš carizmą, demaskuodamas liberalinę buržu-

ziją, aktyviai dalyvauja antrosios Dūmos rinkimų kampanijoje.

Patekęs 1907 m. gegužės 19 d. į kalėjimą ir nuteistas 8 metams katorgos, V. Kapsukas tęsia savo publicistinį darbą ir kartu kalnimo laiką Vilniaus, Suvalkų, Varšuvos ir Vladimiro kalėjimuose panaudoja gilesniam susipažinimui su marksizmo-leninizmo teorija. Sėdėdamas kalėjimuose jis parašo savo pirmuosius apsakymus iš politinių kalinių gyvenimo, veda dienoraštį, kuris vėliau, 1929 m., buvo išspausdintas V. Kapsuko knygoje „Caro kalėjimuose“.

1913 m. pradžioje V. Kapsukas išstremiamas Sibiran į Jeniseisko apskritį. Jau ištremtyje būdamas V. Kapsukas atnaujina savo publicistinį darbą, rašinėdamas į lietuvių socialdemokratų laikraščius, smerkdamas oportunistų likvidatorių skelbiamą tautos vienybę kultūros srityje.

Ryžtinga kova prieš buržuazinę nacionalistinę ideo-

logiją, pradėtas dar caro kalėjimuose susitarinimas su bolševikų partijos veikėjais M. V. Frunze, J. M. Sverdlovu ir kt. vaisingai atsiliepė į V. Kapsuko pasaulėžiūros formavimąsi. Pabėgęs iš Sibiro ir 1914 m. pradžioje išvažiavęs į užsienį, V. Kapsukas Galicijoje užmezgą ryšius su V. I. Leninu, kurio įtakoje jis dar labiau priartėja prie bolševikų pozicijų.

Prasidėjęs pirmajam pasauliniam karui V. Kapsukas, bolševikų partijos įtakoje, griežtai smerkia abiejų kariujančių pusų imperialistus ir nuėjusius jiems tarnauti socialdemokratų šovinistus. „Pradedant nuo 1915 m. pabaigos, — rašė vėliau savo autobiografijoje V. Kapsukas, — visą laiką palaikiau ryšius su bolševikų partijos CK ir kitais bolševikais“.

Gyvendamas 1915—1917 m. Anglijoje, o paskui Jungtinėse Amerikos Valstybėse, V. Kapsukas redagavo lietuvių socialistų emigrantų laikraščius „Rankpelnis“, „Social-

Tikriname pasirengimą pavasario sėjai

Viduržiemio nuotaikoms viešpataujant

Saulės spindulių nubertais laukais, lydymas pietinio vėjo ir linksmų vyturio trelių, atžengia pavasaris.

Kolūkiuose — karštas dabar metas. Reikia galutinai baigti pasirengimą lauko darbams, paskirstyti žmones į atitinkamus barus, inventorių, baigti ruošti sėklas, kad sėjos metu nebūtų jokių sutrukdyimų. Pavasaris šiemet pavėlavo, tad su sėja reikės ypatingai skubėti.

Gi Petro Cvirkos vardo kolūkyje tebegyvenama viduržiemio nuotaikomis.

Kurį tik darbo barą ruošiantis pavasario sėjai bepaimei, visur matyti atsilikimas ir apsilaidimas. Dar neišvalyta 13 tonų miežių ir 1,6 tonos sėmenų. Sėklų kokybės laboratorijos patikrinimo duomenimis nustatyta, kad avių, miežių, grikių ir sėmenų sėklos nekondicinės dėl didelio drėgnumo. Tačiau kolūkyje privesti sėklas iki reikiamos kondicijos nesilimama jokių priemonių. Sėklos nevedinamos, nevalomos. Parsivežta 700 kg kukurūzų sėklų, kurių drėgnumas irgi didelis. Jos vis dar laikomos maišuose, dėl ko gali netekti didelio procento daigumo.

Lėtai tempais kolūkyje vežamos veltinės trąšos į laukus. Išvežta vos 280 tonų mėšlo ir 80 tonų durpių. Trąšos vežamos vien traktoriais. Traktorininkas V. Kasinskas per 4 dienas išvežė 40 tonų durpių ir 10 tonų mėšlo, o traktorininkas P. Junelis per 7 dienas išvežė tik 65 tonas veltinių trąšų. Nei kolūkio, nei MTS vadovai nepareikalavo iš traktorininkų, kad jie kiekvieną dieną įvykdytų dienos išdirbio normas, kad technika būtų išnaudojama pilnu apkrovimu. Arkliais gi mėšlas visiškai nevežamas.

Atsilikimo priežastis ruošiantis pavasario sėjai kolūkio vadovai aiškina darbo jėgos trūkumu.

Ar iš tikrųjų taip yra?

Pereikime per laukininkystės brigadas, per fermas, pažūrėkime, ką veikia kolūkiečiai, kuo jie užimti.

Štai, kovo 31 dieną III laukininkystės brigadoje sėklų valyti kolūkiečiai pradėjo rinktis tik 10 valandą. Darba pradėjo jau pusę vienuoliktos. 13 valandą jie išsiskirstė pietų ir tik 15 val. grįžo. Tą dieną kolūkiečiai J. Stoma, E. Aleksandravičiūtė ir M. Kelpša dienos išdirbio normas įvykdė 42 proc. — išvalė tik 3 tonas miežių. O šios brigados 3 darbingi vyrai, 7 moterys ir 4 paagalčiai kovo 31 d. niekur nedirbo. Taip dirbama ir kasdien. Juk ką rodo toks faktas, kad visi 83 šios laukininkystės brigados nariai praeitą mėnesį išdirbo 105 darbdienius? Kolūkiečiai A. Dūdėnas ir V. Krukauskas išdirbo per mėnesį vienas truputį daugiau kaip darbdienį, o antasis — pusę darbdienio.

Negeriau dalyvauja visuomeninėje gamyboje kolūkiečiai ir kitose laukininkystės brigadose. Štai pirmoje laukininkystės brigadoje per praeitą mėnesį kiekvienas kolūketis išdirbo vidutiniškai vos po 2,17 darbdienio, o antroje — po 1,85 darbdienio.

Vadinasi, kolūkio vadovai neturi pagrindo skystis darbo jėgos trūkumu. Reikia tik šią jėgą nukreipti reikiama linkme, stiprinti darbo drausmę, gerinti jo organizaciją.

Sėjos darbų vykdymo sparta priklauso ir nuo traukiamosios jėgos tvirtumo. Bet gera arklų priežiūra kolūkyje neužtikrinta. Antai, III laukininkystės brigados arklininkas J. Zemaitis ir P. Butva arklus šerla neprisilaikydami dienos grafiko, retai valo grindis, o arklų visiškai nevalo, neišleidžia jų pasivaikščioti. Todėl jų prižiūrėti arkliai atrodo blogai. O kaip su tokiais arkliais reikės dirbti? Pareikalauti iš arklininkų, kad jie savo darbą atliktų sąži-

ningai, gerai prižiūrėtų arklus — būtina. Jų nesąžiningumas gali labai pakenkti sėjos sėkmingam vykdymui.

Kalvis K. Krasauskas įsipareigojo baigti žemės ūkio inventoriaus remontą iki kovo 31 d. Bet savo įsipareigojimo jis neįvykdė. O kodėl? Dvi savaites kalvė prastovėjo uždaryta vien tik dėl to, kad kolūkio valdyba jos neaprupino anglimis. Neatremontuota dar 15 spyruoklinių akėčių, neaptempti geležimi 5 ratai ir kt.

Šiemet kolūkyje numatoma 54 ha apsėti kukurūzais. Kukurūzų sėjai yra sudarytos dvi komjaunimo-jaujimo grandys, kurios išaugins 18 ha. 10 hektarų išaugins kolūkio šefai iš MTS. O kas augins likusius 26 ha kukurūzų — dar nežinia. Jų auginimui kolūkyje visiškai nesiruošiama.

„Nesuranda laiko“ kolūkio zootechnikas drg. Plučius išaiškinti kolūkiečiams kukurūzų auginimo agrotechniką.

Laikas artelės vadovams nuo pasiteisinimų pereiti prie darbo. Ne dejuoti reikia, o darbą organizuoti, mobilizuoti visus kolūkiečius sėkmingam pasirengimui sėjai užtikrinti. Negali būti tokio karšto metu nė vieno kolūkiečio, nedalyvaujančio kolūkinėje gamyboje. Būtina pareikalauti iš brigadininkų didesnės atsakomybės už reikiamą padėtį brigadose. Tas užtikrins, kad kolūkis pavasario sėjai sutiks pasiruošęs, sugebės sėkmingai ją atlikti.

„Pergalės“ laikraščio reido brigados dalyviai:

Stefa Jurgutytė

Kovališkių apylinkės Tarybos sekretorius

Stasys Altanas

P. Cvirkos vardo kolūkio klubo-skaityklos vedėjas

Zita Mačiulytė

„Pergalės“ laikraščio korespondentas

Skeptikas Strelcovas

„Bolševiko“ kolūkio kolūkiečiai ruošiasi užsėti šiemet didelį plotą kukurūzais. Jie gerai žino, kad kukurūzai — vertingiausia kultūra, kuri įgalina paruošti visuomeniniam gyvuliams pakankamą kiekį koncentratų ir sultinųjų pašarų.

Tiktai kolūkio pirmininko pavaduotojas skeptiškai žiūri į šią kultūrą.

— Hm... būtų galima pamėginti pasėti kukurūzus, bet nedaug. O gal jie ir neužaugės pas mus, — samprotuoja Strelcovas.

— Juk jie auga ir gerai už-

dera mūsų sąlygomis, — įrodi- nėja jam.

— Maža, kad auga, — atsako mūsų skeptikas. — O pas mus gal neišaugs, gal pasėsime ir nesurinksimė derliaus. Ką sakysite tada?

Ar tai nerodo, kad Strelcovas nesupranta svarbiausių partijos iškeltų uždavinių žemės ūkiui, kad kolūkio pirmininko pavaduotojas savo sąmoningumo lygiu stovi vi- sa galva žemiau už eilinius kolūkiečius, kurie supranta didelę kukurūzų reikšmę ir rengiasi užsodinti jais didelius plotus.

N. Norkus

Kada gi pradėsime ruošti kukurūzų sėjai?

Mūsų „Raudonojo Spalio“ kolūkyje šiemet numatyta užsėti kukurūzais 110 hektarų. Planas didelis, ir siekiant garbingai įvykdyti jį, reikia šiam darbui gerai pasiruošti. Bet to pasiruošimo kolūkyje nesimato. Artelės valdyba savo posėdyje parinko ir patvirtino kukurūzų auginimo grandininkus, tačiau pačios grandys ligi šiol dar nesudarytos. Neskliriama reikiama dėmesio ir trąšų paruošimui. Durpės ligi šiol faktiškai nevežamos į laukus. Lyg akims apdūmti šiuo darbu užimta viena pastotis. Neparinkti ir

sklypai kukurūzams augini- Brigadininkai ir grandininkai nežino, koks inventorių ir kokie įrankiai bus reikalingi auginant kukurūzus.

Patame kyla klausimas — kada gi kolūkio valdyba ir zootechnikas drg. Vaitkevičius susirūpins pasirengimo kukurūzų sėjai klausimu? O juk tai neatidėliotinas reikalas. Lengva pasakyti — užsėti 110 ha kukurūzais ir išauginti gausų derlių! Čia reikia ir gerai pagalvoti, ir daug padirbėti.

J. Zavadskas

Kur ieškoti laiškinių?

P. Cvirkos vardo kolūkio I laukininkystės brigados Naršūniškių, Šeleniškių ir Liepalaukių kaimuose gyvenantieji kolūkiečiai negali užsiprenumeruoti laikraščio, nes brigadą aptarnaujanti laiškinių J. Survilaitė abejingai žiūri į savo pareigas. Ji platiną spaudą tik artimų savo kaimynų tarpe. Minėtuose

kaimuose gyveną kolūkiečiai, norėdami užsiprenumeruoti laikraštį ar žurnalą, o taip pat ir atsilikti korespondenciją, turi eiti pas laiškinių į namus.

Drg. Survilaitė turėtų rimčiau žiūrėti į jai patikėtą darbą.

S. Kumetis
E. Fuginaitis

demokratas“, „Kova“, žurnalą „Naujoji Gdynė“, kuriuose spausdino straipsnius, nušviečiančius bolševikų partijos politiką karo klausimu, naujo, III Internacionalo sukūrimo klausimu, demaskavo Amerikos imperialistų grobiškius stekimus, abiejų JAV buržuazinių partijų — demokratų ir respublikonų — tarnavimą milijardierių reikalams. „Mūsų obalsis, — rašė V. Kapsukas 1917 m. vasario mėn. „Naujojoje Gdynėje“ Nr. 2, — turi būti: prieš imperializmą, už socializmą! Prieš imperialistinius karus, už piliečių karą dėl socializmo!“

Grįžęs po Vasario revoliucijos iš emigracijos į Petrogradą, V. Kapsukas įstoja į bolševikų partiją (vėliau partinis stažas jam buvo nustatytas nuo 1903 m.) ir visa savo energija pasineria revoliuciniame darbe. Partijos pavėdavimu jis dirba pirmojo lietuvių komunistinio laikraščio „Tiesos“ redakcijoje, aktyviai kovoja prieš socialoportunis-

tus, padeda apvalyti lietuvių bolševikų organizacijas nuo menševikinių elementų.

V. Kapsukas dalyvavo 1917 m. VI bolševikų partijos suvažiavime, 2-jame Visos Rusijos Tarybų suvažiavime, Spalio revoliucijoje Petrograde. Lietuvos darbo žmonių vardu 2-jame Tarybų suvažiavime jis parėmė pirmuosius istorinius Tarybų valdžios dekretus.

1917 m. gruodžio 8 d. paskirtas Tarybų vyriausybės komisaru Lietuvos reikalams, V. Kapsukas daug dėmesio paskyrė evakuotųjų Lietuvos gyventojų reikalų tvarkymui, rusų ir lietuvių tautų draugystės ugdymui, kovai prieš buržuazines nacionalistines organizacijas, kursčiusias tautinę nesantaiką ir variusias kontrrevoliucinį darbą.

1918 metais V. Kapsukas aktyviai dalyvauja Lietuvos Komunistų partijos sukūrimo, ryžtingai kovodamas dėl jos eilių grynumo, dėl griežto atsiribojimo nuo oportunisti-

Kai Spalio revoliucijos įta- koje Lietuvos darbo žmonės, vadovaujami komunistų partijos, 1918 m. pabaigoje pakilo į kovą dėl Tarybų valdžios, V. Kapsukas nelegaliai atvyko į vokiečių okupuotą Vilnių ir čia ėmė tiesiogiai vadovauti partiniam darbui. 1918 m. gruodžio 8 d. Vilniuje buvo sudaryta Lai- kinioji revoliucinė Lietuvos darbininkų ir valstiečių vy- riausybė, kurios priešakyje partija pastatė seną kovotoją dėl darbo žmonių reikalų — V. Kapsuką.

Sunkiomis užsienio inter- ventų ir vidaus kontrrevoliucijos sukeltos pilietinio karo sąlygomis Lietuvos darbo žmonės stiprino revoliucijos metu iškovotus laimėjimus, ėmėsi pirmųjų socialistinės statybos darbų. Susikūrus Lietuvoje Tarybų valdžiai, žymiai išaugo darbo žmonių organizuotumas: ėmė veikti masinės atskirų pramonės šakų ir žemės ūkio darbininkų profsąjungos; dvarų darbinin- kų komitetai paėmė savo ži-

nion dvarus. Amžius vilkė išnaudotojų jungą, darbo žmo- nės pirmą kartą pasijuto esą krašto šeimininkais.

Tarybų Lietuvos vyriausy- bė, priešakyje su V. Kapsu- ku, 1918-1919 m. daug pa- darė, kad sustiprintų vietinius Tarybų valdžios organus, kad aprūpintų miestų gyventojus ir Raudonosios Armijos dalis maisto produktais ir pakeltų jų kovingumą, kad padėtų iš- vystyti tarybinę lietuvių kul- tūrą. Greta įvairių kitų kul- tūrinių įstaigų sudarymo, V. Kapsukas, kaip Lietuvos ir Baltarusijos TSR Liaudies Ko- misarų Tarybos pirmininkas, 1919 m. kovo 13 d. pasirašė dekretą apie Vilniaus univer- siteto atkūrimą.

Platų ir įvairiapusį Tarybų Lietuvos gyventojų kūrybinį darbą 1919 m. nutraukė už- sienio interventai. Amerikos, Anglijos ir Prancūzijos imper- ialistų organizuojami ir gink- luojami, jie drauge su vie- tinių buržuazinių nacionalistų kariniais daliniais užpuolė jauną, dar nesustiprėjusią

Tarybinę respubliką ir krau- juose paskandino darbo žmo- nių laimėjimus. Tarybų val- džia Lietuvoje laikinai buvo nuversta, su užsienio inter- ventų pagalba įsitvirtino bur- žuazijos diktatūra, Komunistų partija nuėjo į gilų pogrindį. Partijos pavėdavimu V. Kap- sukas dirba Centro Komiteto sudarytame Nelegalaus darbo biure, atiduodamas visas sa- vo jėgas partinių organizaci- jų okupuotuose krašto raji- nuose atkūrimui, publicisti- niam darbui komunistinėje spaudoje. 1920-1921 m. jis dirba vadovaujantį partinį darbą pogrindyje Vilniuje, redaguoja čia legalų Vilniaus profsąjungų laikraštį „Pochod- nia“.

Nuo 1921 m. pabaigos V. Kapsukas iki pat savo mir- ties gyveno Maskvoje, dirb- damas vadovaujantį partinį darbą kaip Lietuvos Komu- nistų partijos Centro Komite- to narys, kaip žurnalo „Ko- munaras“ redaktorius, o nuo 1923 metų — kaip atsakingas (Pabaiga 4 pusl.)

Amerikos agresija Taivanyje

Provokaciniai veiksmai JAV valdančiųjų sluoksnių, kurie mėgina grąsinti ir kariniu šantažu priversti didžiąją kinų tautą atsisakyti nuo jai priklausančios teritorijos — Taivanio salos ir Penchuledao salų, sukelia pasipiktinimo bangą plačiuose pasaulio visuomenės sluoksniuose. Amerikos imperialistai, jėga užgrobę šias salas, išlaiko ten savo pinigais išvystą iš Kinijos nusikalstamą čankaišinę kliką. Grobikiški JAV veiksmai yra grubus kišimasis į Kinijos Liaudies Respublikos vidaus reikalus.

JAV valdantieji sluoksniai grobikiškus planus Taivanio atžvilgiu pradėjo sudarinėti jau praeitojo šimtmečio viduryje. 1854 metais Amerikos admiralas Peri, po to, kai su savo eskadra pabuvojo Kinijos vandenyse, padarė išvadą apie būtinumą turėti Jungtinėms Valstybėms atimos bazę Japonijos ir Kinijos rajone. Tokia bazė Peri pasiūlė JAV vyriausybei panaudoti Benino, Riukiu ir Taivanio salas.

Tokiu būdu, prieš šimtą metų Taivanis jau figūravo amerikinių grobikų planuose kaip JAV karinio jūrų laivyno atramos punktas. Perio pasiūlymo griebėsi Amerikos diplomatinis atstovas Kinijoje Parkeris, kuris čia pat išskėlė „nepriklausomos vyriausybės“ sudarymo Taivanyje planus. Tačiau jėgų santykis Ramiajame vandenyne tuo laiku buvo nenaudingas JAV, todėl, nors ir labai viliojantis buvo Perio ir Parkerio pasiūlymas, bet nuo jo reikėjo atsisakyti.

JAV tada bandė užgrobti salą su Japonijos pagalba. Kai 1874 metais Japonija jėga pamėgino užgrobti Taivani, JAV pateikė savo laivus kartuomenel pervežti, o Japonijos vadovybės patarėju buvo Ležandras, buvęs Amerikos konsulas Fucziarije. Žinomas Kinijos politinis veikėjas Li Chun-čanas tada rašė: „Anglija ir Amerika faktiškai slapta padeda Japonijai, tikėdamas, po to, kai

pastaroji pasieks Kinijoje privilegijų, pasiglemžti, savo ruožtu, riebius kąsnius“.

1894 metais Japonija ėmėsi realizuoti savo agresyvias užmačias, pradėjusi karą prieš Kiniją. JAV imperialistai palaikė Japoniją, nors ir stengėsi užmaskuoti šią pagalbą agresijai veidmainiškais frazėmis apie užuojautą Kinijai.

Vis dėlto, laimėjusi prieš feodalinę Kiniją, Japonija nepanorėjo pergalės vaisiais pasidalinti su savo globėjais.

„Užgrobusi mūsų šalies teritoriją—Taivanį, Japonija laikė ją savo rankose iki antrojo pasaulinio karo pabaigos, neleidama JAV ir žingsnio žengti į Taivanį“, — nurodo kinų istorikas Čzen Liu-fanas.

Japonijos pralaimėjimas antrajame pasauliniame kare sužadino JAV viltis paversti Taivanį savo kolonija—karine baze. Šios viltys buvo skatinamos dar ir tos aplinkybės, kad valdžia Kinijoje priklausė čankaišinei klikai, kuri buvo pasirengusi perduoti Amerikos monopolijoms ne tik Taivanį, bet ir visą šalį, kad tik gautų iš jų pagalbą kovoje prieš revoliucines kinų tautos jėgas.

Tuojuo po Japonijos kapituliacijos Amerikos bendrovės pradeda skverbtis į Taivanį. 1947 metų gruodžio mėnesį JAV, susitarus su parsi-davėliu Čan Kai-ši, paverė Taivanį savo karine baze.

Ėmusios globoti pasislėpusią Taivanyje Čan Kai-ši kliką, JAV įjungė sutriuškintų gomindantinių dalių likučius į karinės JAV mašinos sudėtį. Karinių patarėjų grupės vadovas Taivanyje Čeizas parėiškė, jog čankaišinė armija — „tai JAV nacionalinės gynybos dalis“. Į Taivanį nuolat pristatoma iš JAV karinė apranga, lėktuvai, tankai, pabūklai, šaudmenys. 1954 metais nuo balandžio iki gruodžio mėnesio JAV nusiuntė į Taivanį 104 lėktuvus, iš jų 93 reaktyvinius.

Amerikos monopolijos užėmė vadovaujamą vaidmenį Taivanio ekonomikoje. Po „pramonės pagalbos“ ir „tech-

ninės pagalbos“ priedanga JAV monopolijos pasiglemžė elektrotechnikos, laivų statybos, kalnakasybos, tekstilės, grūdų malimo ir kitas salos ekonomikos sritis.

Ženevos pasitarimas, kuriame buvo pasiektas susitarimas atkurti taiką Indokinijoje, kaip žinoma, tam tikru mastu sumažino tarptautinį įtempimą. Tačiau JAV agresyvieji sluoksniai neatsisakė savo sumanymų Kinijos atžvilgiu. Po Ženevos konferencijos JAV suaktyvino savo veiksmus, siekdamas paversti Taivanį tramplinu puolimui prieš Kinijos Liaudies Respubliką.

Vienas iš JAV žingsnių šia kryptimi buvo vadinamos „tarpusavio saugumo sutarties“ sudarymas su čankaišine kliką, kurios pagalba JAV valdantieji sluoksniai norėtų įteisinti Kinijai priklausančios Taivanio salos ginkluotą užgrobigumą. JAV daro mėginimus lipdyti Ramiojo vandenyno antikomunistinį bloką įjungiant į jį kartu su Čan Kai-ši Amerikos marionetę Pietų Korėjoje Li Syn Maną ir japoniškuosius militaristus.

JAV vyriausybė ir tie, kurie seka jos pėdomis, panaudodami SNO, kišasi į Kinijos vidaus reikalus ir bando atplėšti dalį jos teritorijos. Tuo tikslu jie griebiasi karinių grasinimų ir mojuoja atominiu ginklu, mėgindami priversti kinų tautą susitaikinti su Jungtinių Valstybių vykdoma Taivanto okupacija, pripažinti amerikine-čankaištinę „tarpusavio saugumo sutartį“ ir leisti Jungtinėms Valstybėms panaudoti Taivanį karine baze naujo karo paruošimui.

Jokios JAV provokacijos, jokios grąsinimai ir bauginimai nepalauš kinų tautos valios ir pasiryžimo išvaduoti Taivanį. Prieš JAV agresyvius veiksmus ryžtingai kovoja visa kinų tauta. Kinų tautos kovai prieš amerikine agresiją pritaria taip pat tarybinės tautos ir visa pažangioji žmonija.

L. Deiusinas

Kur dingsta drg. Stunžėnas?

„Biblioteka dirba nuo 13 val. iki 21 val. Išeiginė diena—antradienis“ — didelėmis, ryškiomis raidėmis užrašyta bibliotekos darbo valandos ant Mičiurino vardo kolūkio bibliotekos durų. Deja, patikėti šiais žodžiais negalima. Kada užsuksi į biblioteką — ar 13 val., ar pavakariams, — visada jos duris saugo spyna. „Tai mūsų bibliotekos vedėjo pavaduotojas“, — kalba sąmojingi kolūkiečiai.

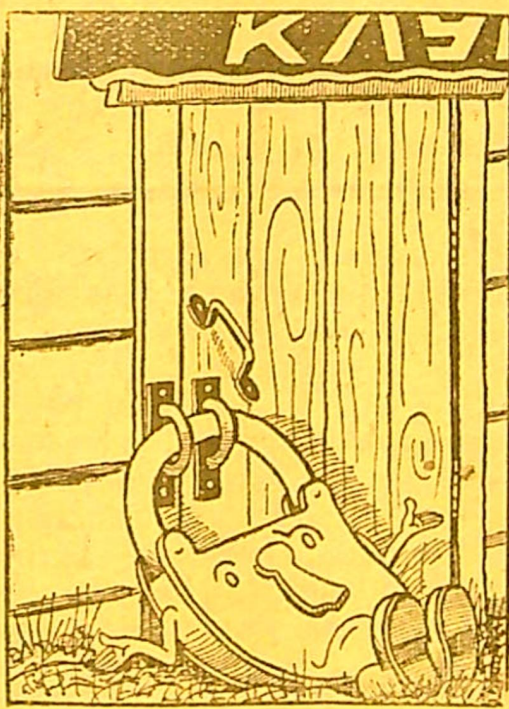
Įdomu, ką gi veikia bibliotekos vedėjas drg. Stunžėnas, kad jo niekada neranda skaitytojai? Gal jis kolūkio brigadose skaito kolūkiečiams laikraščius, žurnalus? Ne. Šis darbas jam yra svetimas. Ilgai būti kaime jis negali. Todėl ant slidžių — ir spaudžia į miestą. O čia tai jau kitas gyvenimas. Mieste jis turi draugų, pažįstamų, ir jį namus užsukti ne pro šalį! Ir taip diena iš dienos drg. Stunžėnas nesirodo bibliotekoje, žinodamas, kad niekas ten jo įvestos tvarkos nepakeis, — ištikimai viską saugo jo „pavaduotojas“.

Nei kolūkio valdyboje, nei bibliotekoje neišleidžiamas sienlaikraštis, kuriuo pasirūpinti, nesant klubo-skaityklos vedėjo, yra bibliotekos vedėjo pareiga. Anksčiau veikęs meninės saviveiklos ratelis, drg. Stunžėnui nerodant jokios iniciatyvos, išsisklaidė.

Neorganizuojami bibliotekoje literatūriniai vakarai, skaitytojų konferencijos ir kitos priemonės propaguoti tarybinei knygai kolūkiečių tarpe.

Kolūkio nariai tikisi, kad drg. Stunžėnas reikiamai įvertins savo darbą, padės jiems turiningai ir įdomiai praleisti laisvalaikį.

J. Štukys

„Pergalės“ medžiagos pėdsakai

„Socialistinė įmonė ar Dovydeno pasipelnymo šaltinis?“

Tokio pavadinimo skaitytojo laiškas buvo išspausdintas š. m. sausio mėn. 23 d. „Pergalėje“.

Laiške buvo nurodyta, kad krakmolo fabriko direktorius Dovydenas savo vadovaujama įmonę pavertė asmeninio pasipelnymo šaltiniu. Savo asmeniniams reikalingiems naudoja fabriko autotransportą, pasisavino nemažą kiekį bulvių, gamyklos atliekos pardavinėjamos be tikšlos apskaitos. Fabriko darbininkus jis paverčia savo samdiniams.

Rajono DŽDT vykdomojo komiteto pirmininkas drg. Vitukinas pranešė redakcijai, kad krakmolo fabriko darbas buvo apsvaistytas vykdomojo komiteto posėdyje.

Trūkumams ištaisyti imtasi priemonių. Krakmolo fabriko direktoriui Dovydenui pareikštas griežtas papeikimas su išpėjimu. Vyr. buhalteris Saulauskas nuimtas nuo pareigų. RVK kreipėsi į konditerijos-krakmolo-sirupo trestą su prašymu pakeisti fabriko technikinį vadovą.

„Brigadininko nerūpestingumas“

Tokia antrašte skaitytojo laiškas buvo išspausdintas š. m. „Pergalės“ 33 (1151) numeryje.

Laiške buvo nurodoma, kad Mičiurino vardo kolūkio trečioje laukininkystės brigadoje dar neatremtuotas žemės ūkio inventorių. Brigados kalvis Vitkauskas tinginai, teisindamasis, kad nesą anglies, geležies. Gi iš tikrųjų remontui reikalingų medžiagų yra.

Brigadininkas drg. Kušeliauskas nesilma priemonių prieš Vitkausko tinginavimą.

Mičiurino vardo kolūkio valdyba praneša redakcijai, kad nurodytieji laiške faktai teisingi. Trūkumų pašalinimui imtasi priemonių. Brigadininkas Kušeliauskas buvo išklaustas valdybos posėdyje ir įp. reigolias šią savaitę užbaigti žemės ūkio inventorių remontas brigadoje paspartėjo.

Redaktoriaus pavad.
V. JURSIENĖ

V. Mickevičius-Kapsukas

(Pabaiga)

Komunistų Internacionalo Vykdomojo Komiteto darbuotojas ir jo narys.

Pats nuolat studijuodamas marksistinę-lenininę teoriją, dėstydamas ją partinių mokyklų auklėtiniais, V. Kapsukas per paskutinius savo gyvenimo metus nenuils tamai dirbo, kad Lietuvos Komunistų partija greičiau bolševizuotųsi, kad ji tvirtiau įsisavintų šauniosios Tarybų Sąjungos Komunistų partijos kovinį patyrimą, kad jos kadrai geriau apsišarvuotų marksizmo-leninizmo mokslu ir greičiau taisytų savo darbo klaidas ir trūkumus. Principinės savikritikos pavyzdžių ne kartą davė pats V. Kapsukas, ypač savo istoriniuose raštuose. Visų šių pastangų dėka Lietuvos Ko-

munistų partija nuolat augo ir stiprėjo, plėtė savo ryšius su plačiosiomis darbo žmonių masėmis, sėkmingai vadavo darbininkų ir valstiečių kovai prieš buržuazijos diktatūrą, dėl Tarybų valdžios.

V. Kapsukas paliko didžiulį literatūrinį palikimą, kuris dar ilgai bus dangelio mokslo darbuotojų tyrinėjimo objektu. Jis yra autorius daugiau kaip 40 knygų ir brošiūrų. Dar daugiau jo kūrinių yra išspausdinta įvairiuose periodiniuose leidiniuose.

V. Kapsukas daug dirbo, tyrinėdamas Lietuvos revoliucinio judėjimo istoriją, marksistiškai nušviesdamas įvairių Lietuvos rašytojų ir atskirų literatūrinių grupių kūrybą. Jis buvo nenuilstamas kovotojas prieš buržuazinę nacionalistinę ideologi-

ją, prieš fašizmą ir tarptautinį imperializmą, prieš trockistus ir dešiniuosius partijos priešus.

1935 m. vasario 17 d. V. Kapsukas mirė, nesulaukęs Tarybų valdžios Lietuvoje atkūrimo. Tačiau jo įgamtis revoliucinis darbas atnešė gausius vaisius. Lietuvos Komunistų partijos eilėse išaugo ir subrendo šimtai ir tūkstančiai kovotojų, kurie tęsė V. Kapsuko darbą toliau. 1940 metais Lietuvos darbo žmonės, padedami tarybinių tautų, pasiekė galutinę pergalę — atkūrė krašte Tarybų valdžią.

Reikalas, dėl kurio visą savo gyvenimą kovojo V. Mickevičius-Kapsukas, šiandien triumfoja žygiuose Tarybų Lietuvos, žengiančios koją į koją su kitomis tarybinėmis respublikomis keliu į komunistinę.